U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o návrhu žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2011, č. j. 30 A 115/2011 - 6,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) návrhem brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým tento postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. 2254/11, doručené dne 2. 9. 2011, kterým byl stěžovateli určen advokát.

Součástí napadeného usnesení je i poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost. Stěžovatel ovšem podal v reakci na toto usnesení návrh, v němž trvá na tom, že kasační stížnost proti němu není přípustná, čímž popírá dosavadní judikaturu Nejvyššího správního soudu, která označuje kasační stížnost proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu za přípustnou. Svým návrhem stěžovatel *„navrhuje, aby se adresovaný soud vydaným rozhodnutím nevázal a proces nadále vedl“*. K výzvě krajského soudu směřující k odstranění vad podání (č. l. 10), zaslal stěžovatel soudu podání (č. l. 13), v němž uvedl, že výzvě soudu nerozumí, *„poněvadž se žádným podáním nedomáhá zrušení rozhodnutí adresovaného soudu“*.

Návrh stěžovatele je nutno odmítnout jako nepřípustný.

Jak správně uvedl krajský soud v poučení svého usnesení, proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je obecně přípustná kasační stížnost a stěžovateli nic nebránilo takovou kasační stížnost podat. On ovšem zjevně vyjádřil vůli nepodat kasační stížnost ve smyslu § 102 a násl. s. ř. s., pouze vyjevil nesouhlas s ustálenou judikaturou, jež její podání umožňuje. Za této situace by bylo v rozporu s jednoznačně projevenou vůlí stěžovatele, kdyby

Nejvyšší správní soud v přímém rozporu s vyjádřeným právním názorem stěžovatele chápal jeho návrh jako kasační stížnost. Kasační stížností tedy jeho návrh není.

Není-li ovšem tento návrh kasační stížností, není ani žádným jiným návrhem, o němž by zákon dovoloval Nejvyššímu správnímu soudu rozhodnout. Pokud se stěžovatel ve svém návrhu domáhá toho, aby se krajský soud svým *„rozhodnutím nevázal a proces nadále vedl“*, resp. pokud výslovně popírá svůj úmysl zrušit shora označené rozhodnutí krajského soudu, nezbylo, než návrh stěžovatele odmítnout. Za této situace nebylo ani namístě odstraňovat další vady podání, tedy nezaplacení soudního poplatku a neprokázané právní zastoupení stěžovatele.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta prvá s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu